

TAHTONAINEN TAVOITTEESSAAN

Ilse Lindqvist "Tässä ammatissa ei koskaan tule valmiiksi – onneksi"

Rautainen tahto ja rautainen koulutus. Näillä eväillä lasitaiteilija Ilse Lindqvist (s. 1956) on lunastanut paikkansa yhtenä Nuutajärven lasikylän taiteilijayhteisön jäsenenä. Lasi tuli ja vei Lindqvistin 90-luvun puolivälissä. Hän jätti edellisen ammattinsa – ei siksi, että olisi siihen kyllästynyt, vaan siksi, että lasi veti voimakkaasti puoleensa. Lindqvist noudatti terapiatyössään omaksumaansa periaatetta: kuuntele itseäsi, tee sitä mitä todella haluat. Nyt Lindqvistillä on studio- ja työskentelytilat sekä Nuutajärvellä että Helsingissä, Modernica-sarja on vastikään lanseerattu ja uudet, mielenkiintoiset opinnot jälleen meneillään.

Koulutuksesi?

- Teen parhaillaan toista lasialan ammatillista tutkintoa. Aloitin syksyllä 2009 Hämeen ammattikorkeakoulun lasi- ja keramiikkaosastolla muotoilijan opinnot. Tavoitteena on valmistua 4-5 vuodessa. Ensimmäinen lasialan tutkintoni oli lasialan artesaanin tutkinto vuonna 2000.
- Ennen lasitaiteilijan uraani tein useita vuosia työtä aikuis- ja lastenpsykiatrian alalla. Työskentelin pitkään myös työnohjaajana. Näitä ammatteja toteutin valtiotieteen kandidaatin sekä korkeakoulutasoisen syventävän työnohjaajatutkinnon turvin.

Millä tavalla lasi tuli elämäsi?

- Monenlainen käsityö on kiinnostanut minua aina. 1980-luvulla osallistuin lyjylasikurssille Helsingin työväenopistossa, ja se vei äkkiä mennessään.
- Lasi alkoi kiinnostaa, ja jo seuraavana kesänä osallistuin Limingan taideinstituutin kesäkursseille.
- Mitä enemmän opiskelin, sitä enemmän halusin oppia. Halusin oppia hallitsemaan kuuman lasin työstämistä, ja aloin katsella ulkomailta koulutusta.
- Puolittain sattumalta tulin käymään Nuutajärven lasikylässä, ja siellä haettiin ilmoitustaululla opiskelijoita lasinpuhaltaja-artsaanin koulutukseen. Se oli juuri sitä mitä olin etsinyt.

Kauanko olet työskennellyt lasin parissa?

- Harrastukseni syveni vähitellen puoliammattilliseksi toiminnaksi 1990-luvulla. Tein tilaustöitä etenkin tasolasista. Wetterhoffin lasilinjalalla opin hallitsemaan kuumaa lasia.
- Toimintani kiinteytyi entisestään, kun perustin yhdessä sisareni Yrsan kanssa ArtGlassCenter –lasistudion vuonna 2006.

Missä työskentelet?

- Toimin sekä Nuutajärven lasikylässä että Helsingissä ArtGlassCenterissä. Varsinaisen lasinpuhallytyön teen Nuutajärvellä, Helsingissä teen pääasiassa tasolasitöitä.

Kuvaile millaista lasia valmistat?

- Uniikkia taidelasia ja piensarjoja.
- Pidän tärkeänä, että lasin pinnassa tapahtuu. Haen elävyyttä lasin pintaan muun muassa hiekkapuhaltamalla ja hapottamalla.
- Teknisesti olen kiinnostunut monista valmistustavoista. Käytän muun muassa filigraanitekniikkaa ja erilaisia upotettuja elementtejä massavan lasin sisällä.

Mistä haet aiheesi?

- Luonnossa tapahtuu koko ajan jotakin. Sieltä poimin kiinnostavia pintastruktuureja ja vaikutelmia. Useimmiten ne abstrahoituvat melkoisesti ennen kuin päätyvät esineisiini. Vuodenajat heijastuvat esineitteni väreissä ja muodoissa.
- Näen täällä Urjalassa aivan toisella tavalla luontoa kuin toisessa kotikaupungissani Helsingissä.

Parasta työssäsi?

- Saan itse vaikuttaa tuotteisiini.
- Onnistumisen ilo teknisesti vaativissa tilanteissa.
- Kaksoissisareni Yrsa aloitti assistenttini vuonna 2007. Se oli työskentelylleni tärkeää, sillä aikaisemmin minulla ei ollut ketään, jonka kanssa keskustella tuotesuunnittelusta ja yrityksen sisäisistä asioista.

Haastavinta työssäsi?

- Suorittaminen. Kun olen saanut hallintaan esineideani teknisen toteuttamisen, eikä siinä puolessa ole enää uutta löydettävää, menetän helposti kiinnostukseni työn toistamiseen.
- Haastavaa on tietoisuus siitä, että tässä työssä ei ole koskaan valmis. Paradoksaalisesti se on myös työni parhaita puolia.
- Markkinoinnista ja brändäyksestä en voi sanoa nauttivani.
- Haastavaa on ollut myös taloudellisen epävarmuuden hyväksyminen, jonka tämä ammatti tuo mukanaan. Joskus mietin, miten paljon paremmassa taloudellisessa tilanteessa eläisin, jos tekisin vielä entistä työtäni. Mutta en vaihtanutkaan alaa ansaitakseni enemmän rahaa.

Mitä tarvitset ympärillesi, jotta voit keskittyä työntekoon?

- Oma rauhaa. Pitää olla aika hiljaista. En esimerkiksi kuuntele musiikkia työskennellessäni. Käytän usein korvatulppia yleismelun vaimentamiseksi.
- Hyvät työtilat.

Mikä on paras vuorokauden aika työskennellä?

- Nousen aamuisin kello 6. Varhaisaamu on usein varattu kirjallisille töille, sillä käyn opiskelun ohella myös luennoimassa.
- Lasihytissä työskentelen mieluiten aamupäivällä ja päivällä. Ilta sopii jälleen teoreettisemmalle työskentelylle.
- Olen kiitollinen siitä, että voin itse laatia aikatauluni.

Mottosi?

- Täytyy kuunnella sitä, mitä todella haluaa.
- Mikä tänään onnistui? Näin kysyn itseltäni iltaisin, ja toivon, että löytyy ainakin yksi vastaus.

Perheesi?

- Asun yksin.

Kuvaile itseäsi muutamalla sanalla?

- Peräänantamaton, sitkeä sosiaalinen erakko.
- Vahvuuteni on taipumukseni kyseenalaistaa vallitsevia käytäntöjä ja kiinnostus kehittää uutta. Esimerkkeinä tästä olkoon edellisen työurani aikana aloittamani perhetyömalli, joka otettiin käyttöön valtakunnallisesti. Lasialalla otin Lasikompanian vetovastuun, kun yhdistys perustettiin vuonna 2003. Vastaavanlaista yhdistystä ei ollut olemassa, joten merkittävän työyhteisön perustaminen lähti tosiaan alkeista liikkeelle.

Paras rentoutumiskeinosi?

- Lukeminen ja musiikin kuuntelu.
- Luen mieluiten äidinkielelläni ruotsilla. Parhaiten maistuvat dekkarit, joista mainitsisin Henning Mankellin, Donna Leonin ja Minette Walterin.
- Klassinen musiikki ja portugalilainen fado-laulu ovat mieluisia.

Mitä harrastat?

- Saan työstäni niin paljon, että en tarvitse varsinaisia harrastuksia.
- Lasin tekeminen ja esineiden luominen antavat tyydytystä, ja yritänkin todella vaalia sitä,

että myös nautin työskentelystäni.

- En toki tarkoita sitä, että työn pitäisi olla aina ja jatkuvasti hauskaa, mutta pyrin järjestämään jokaiseen työpäivääni ainakin yhden "namupalan" – työn josta tiedän nauttivani.

Tulevaisuudensuunnitelmasi?

- Löytää tasapaino taloudellisten tosiasioiden ja luomisen välillä.
- Koen olevani aika hyvä lasinpuhaltaja, ja uskallankin toivoa, että jotkut tuotteeni jäävät elämään.
- Kehittyä tuotesuunnittelijana ja muotoilijana.

Mikä olisit, jos et olisi lasitaitelija?

- Työskentelisin varmaan edelleen psykiatrisen perhe- ja yksilöterapian parissa. Viihdyin siinä työssä. Pohdin aikanaan jopa psykoanalyttikkokoulutukseen lähtemistä, mutta sitten tuli lasi...